GJRJ190003022026

દાખલ તારીખ : ૧૭/૦૨/૨૦૨૬
રજી. તારીખ : ૧૭/૦૨/૨૦૨૬
ફેસલ તારીખ : ૨૯/૦૭/૨૦૨૬
સમયગાળો : વર્ષ–માસ–દિન
૦૦–૦૫–૧૨

ગોંડલના મહે. સ્પે. જજ પોકસો કોર્ટ સમક્ષ, રાજકોટ એટ ગોંડલ.

પુષ્પા શંકરલાલ સૈની
સ્પે. જજ, પોકસો કોર્ટ,
રાજકોટ એટ ગોંડલ
(ચુકાદાની તારીખ : ૨૯/૦૭/૨૦૨૬)

સ્પે. પોક્સો સેશન્સ કેસ નં.૦૬/૨૦૨૬
આંક :–

શ્રી સ ર કા ર **....ફરીયાદપક્ષ.**

:: વિરૂધ્ધ ::

પરેશભાઈ ઉર્ફે ડોન કાનજીભાઈ પરમાર
ઉ.વ.૨૦, ધંધો–મજુરી,
રહે.નાગરકા રોડ, શિવશકિત સોસાયટી શેરી નં.૫,
કોથળાના ગોડાઉન વાળી શેરી, ગોંડલ.
મુળ રહે. લુણીવાવ શુકર મંદિર આગળ, તા.ગોંડલ **....આરોપીપક્ષ.**

પ્રસ્તુત કેસ, સગીર બાળકી વિરૂદ્ધ જાતિય ગુના અંગેનો છે. જેથી પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતોને લક્ષમાં રાખી, તેની ઓળખ જાહેર ન થાય તેની તકેદારીના ભાગરૂપે સદર ચુકાદામાં સગીર બાળકીના નામ વિગેરેની વિગતોને બદલે તેને ''ભોગ બનનાર'' તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.

નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના SUO MOTO WRIT (CRL) No.(S)1/2017 તથા ક્રિમીનલ મેન્યુઅલ ના ચેપ્ટર–VI ના 179-A અન્વયેના નોટીફીકેશન નં.સી/૨૦૦૧/૯૩, તા.૨૦/૦૫/૨૦૨૨ ના ઠરાવેલ પર્ફોમા મુજબ.

:: FORM-A ::

:: એફ.આઈ.આર.ની વિગતો, ગુન્હો અને પોલિસ સ્ટેશન ::	
પોલિસ સ્ટેશન :	જીલ્લો રાજકોટ ગ્રામ્ય પોલિસ મથક : ગોંડલ સીટી પો.સ્ટે.,વર્ષ : ૨૦૨૬, પ્રથમ માહિતી અ.ક્રમાંક નં.૧૧૨૧૩૦૧૫૨૬૦૦૨૭/૨૦૨૬, તા.૨૧/૦૧/૨૦૨૬.
ગુન્હો :	ભારતીય ન્યાય સંહિતા-૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ),૬૫(૧) તથા પોકસો એકટ કલમ-૪, ૬ મુજબ.
તહોમતનામા મુજબ તહોમત :	ભારતીય ન્યાય સંહિતા-૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ),૬૫(૧) તથા પોકસો એકટ કલમ-૪, ૬ મુજબ.
ફરીયાદી :	**શ્રી સરકાર સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત** (મુળ ફરીયાદી : ભોગબનનારના માતા)
ફરીયાદપક્ષે એ.પી.પી.શ્રી :	**શ્રી જી.કે.ડોબરીયા.**
આરોપી :	**પરેશભાઇ ઉર્ફે ડોન કાનજીભાઇ પરમાર** ઉ.વ.૨૦, ધંધો-મજુરી, રહે.નાગરકા રોડ, શિવશકિત સોસાયટી શેરી નં.૫, કોથળાના ગોડાઉન વાળી શેરી, ગોંડલ. મુળ રહે. લુણીવાવ શુકર મંદિર આગળ, તા.ગોંડલ
આરોપી તરફે વિ.વ.શ્રી :	**શ્રી એન.કે.પરમાર.**

:: FORM-B ::

DATE OF OFFENCE	Dt. 20/01/2026 At. 7.30
DATE OF F.I.R.	Dt.21/01/2026, At 15:00.
DATE OF CHARGESHEET	17/02/2026
DATE OF FRAMING OF CHARGE	27/03/2026
DATE OF COMMENCEMENT OF EVIDENE	17/07/2026
DATE ON WHICH JUDGMENT IS RESERVED	28/07/2026
DATE OF THE JUDGMENT	29/07/2026
DATE OF THE SENTENCING ORDER IF ANY,	-------------

ACCUSED DETAILS :-

RANK OF THE ACCUSED	NAME OF ACCUSE	DATE OF ARREST	DATE OF RELEASED ON BAIL	OFFENCES CHARGED WITH	WHETHER ACQUITED OR CONVICTED	SENTENCE IMPOSED	PERIOD OF DETENTION UNDERGONE DURING TRIAL FOR PURPOSE OF SECTION-428 OF Cr.P.C.
1	PARESH URFE DON KANJI BHAI PARMAR	23/01/2026	U.T.P.	B.N.S SEC.137(2),87,64(2)(I)(M),65(1) OR POCSO ACT-4,6	ACQUITED	-----	-----

:: FORM-C ::

:: ફરીયાદપક્ષ, બચાવપક્ષ અને કોર્ટના સાહેદોનું લિસ્ટ ::

(એ) ફરીયાદપક્ષ તરફે :–

:: ફરીયાદપક્ષનો મૌખિક પુરાવો ::

અ.નં.	આંક	સાહેદનું નામ	સાહેદની વિગત
૧	૧૮	સાહેદ નં.૧ (ભોગબનનારના માતા)	ફરીયાદી
૨	૧૯	સાહેદ નં.૨ (ભોગબનનારના પિતા)	સાહેદ
૩	૨૦	સાહેદ નં.૩ (ભોગબનનાર)	ભોગબનનાર
૪	૨૧	સાહેદ નં.૪(લાલુભા રામસિંગ ગોહીલ)	ત.ક.અમલદાર

(બી) બચાદવપક્ષે સાહેદ જો હોય તો,

સાહેદ નંબર	સાહેદનું નામ	કયા પ્રકારનો સાહેદ / પુરાવો
–	–	–

(સી) કોર્ટ સાહેદ જો કોઈ હોય તો,

સાહેદ નંબર	સાહેદનું નામ	કયા પ્રકારનો સાહેદ / પુરાવો
–	–	–

:: ફરીયાદપક્ષ તરફે આંકે પાડેલા દસ્તાવેજી પુરાવા ::

અ.નં.	વિગત	આંક
૧	ફરીયાદી	P1/PW1
૨	ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ. કલમ–૧૮૩ મુજબનું નિવેદન	P2/PW3

૩	ગુન્હો રજી કરવાનો પત્ર	P3
૪	તપાસનો ડેપ્યુટ હુકુમ	P4
૫	ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર	P5
૬	સ્થાનીક જગ્યાનું પંચનામું	P6
૭	ભોગબનનારના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું	P7
૮	આરોપીના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું	P8
૯	ભોગબનનારનું મેડીકલ સર્ટીફીકેટ	P9
૧૦	આરોપીનું મેડીકલ સર્ટીફીકેટ	P10
૧૧	મુદ્દામાલ રવાનગી નોંધ તથા સતાનું પ્રમાણપત્ર	P11
૧૨	મુદામાલ રવાનગી પહોંચ	P12
૧૩	પ્રાદેશીક ન્યાયીક સહાયક વિજ્ઞાન પ્રયોગશાળા રાજકોટનો ફવોરવડીંગ લેટર, બાયોલોજીકલ તથા સીરોલોજીકલ પૃથ્થકરણ અહેવાલ	P13

બચાવપક્ષે અંકે પડેલા દસ્તાવેજો :–

અ.નં.	દસ્તાવેજનું નામ	આંક
–	–	–

કોર્ટ તરફે અંકે પડેલા દસ્તાવેજો :–

અ.નં.	દસ્તાવેજનું નામ	આંક
–	–	–

:: મુદ્દામાલની વિગત ::

અ.નં.	મુદ્દામાલ પાવતી નંબર તથા તારીખ	મુદ્દામાલની વિગત
૧	**મુ.પા.નં.૧૭/૨૦૨૬ તા.૨૩/૦૧/૨૦૨૬**	(૧) એક કાળા કલરનું સફેદ કલરની ચોકઠાની ડિઝાઇન વાળુ આખી બાયનું શર્ટ જે શર્ટને એક કાપડની બેગમાં રાખી શીલ કરી એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે (૨) એક કાળા કલરનુ જીન્સનું પેન્ટ જેના જમણા તથા ડાબા પગના ધુંટણ ઉપર સ્ક્રેચ ફાટી ગયેલ ડીઝાઇન વાળુ પેન્ટ ને એક કાપડની બેગમાં રાખી શીલ કરી એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે

		કબ્જે કરેલ છે
૨	**મુ.પા.નં.૧૮/૨૦૨૬ તા.૨૩/૦૧/૨૦૨૬**	(૧) એક જાંબલી કલરનું ગોળ ગળાનું અડધી બાયનું ટીશર્ટ જેમાં આગળના ભાડે ડાબી બાજુ છાતીના ભાગે તથા પાછળ પીઠના ભાગે NOTHIN TO IT DONALD DUCI લખેલ નીચે કાર્ટુનનું ચીત્ર દોરેલ મેલા જેવુ ટીશર્ટને એક કાપડની બેગમાં રાખી શીલ કરી એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે (૨)એક ગ્રે કલરની સીકસ પોકેટ જીન્સનુ ઈલાસ્ટીક વાળુ મેલા જેવુ પેન્ટને એક કાપડની બેગમાં રાખી શીલ કરી એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે (૩) એક બ્લુ કલરની બ્રા જેને એક કાપડની બેગમાં રાખી શીલ કરી એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે (૪) એક કાળા તથા આછા પોપટી જેવા કલરની ઈલાસ્ટીક વાળીચડી એક કાપડની બેગમાં રાખી શીલ કરી એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે

:: જજમેન્ટ ::

(૧) નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના ***નિપુણ સક્સેના અને બીજાઓ વિરૂદ્ધ યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા અને બીજાઓ રીપોર્ટેડ ઇન (૨૦૧૯) ૨ એસ. સી. સી. ૭૦૩*** ના ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ ("પોકસો એકટ") ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા, ભોગ બનનારની ઓળખ મોટા પાયે (પબ્લીક એટ લાર્જ) છતી ન થાય, તેની પુરતી કાળજી રાખવાના હેતુથી સદર ચુકાદામાં ભોગ બનનારના નામનો ઉલ્લખે કરવામાં આવેલ નથી અને ભોગ બનનારને નામની જગ્યાએ ''ભોગ બનનાર'' તરીકે તથા તેણીના માતા-પિતાને ભોગબનનારના માતા-પિતા તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.

(૨) આ કામના આરોપી સ્પેશ્યલ પોક્સો સેશન્સ કેસ નં.૦૬/ ૨૦૨૬ ની ટ્રાયલનો સામનો કરી રહયા છે. તેઓની વિરૂદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૧૩૭(૨),૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ),૬૫(૧) તેની (સંલગ્ન આઇ.પી.સી. કલમ–૩૬૩,૩૬૬,૩૭૬(૨)(જે)(એન),૩૭૬) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ–૪,૬ મુજબના ગુન્હાઓ સબબ તા.૨૭/૦૩/૨૦૨૬ ના રોજ અત્રેની કોર્ટ દ્વારા **આંક–૦૯** થી તહોમતનામું ફરમાવેલ, જે તહોમતનામું આરોપીને વાંચી, સંભળાવતા તેનું **આંક–૧૦** મુજબ નિવેદન લેવામાં આવેલ. જેમાં તેઓએ તહોમતનામા મુજબના ગુન્હાનો ઇન્કાર કરેલ અને ટ્રાયલની માંગણી કરેલ. જેથી આરોપી સામે તહોમતનામા મુજબ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૧૩૭(૨),૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ), ૬૫(૧) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ–૪,૬ મુજબના ગુન્હા સબબ ની ટ્રાયલ હાથ ધરવામાં આવેલ છે.

(૩) ફરીયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકિકત :–

/એ/ આ કામે ફરીયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકિકત એવી છે કે,આ કામના ફરીયાદીની સગીર વયની દિકરી ભોગબનનાર જેની ઉંમર ૧૪ વર્ષ ૯ માસ વાળીને આ કામના આરોપી પરેશભાઇ પરમારએ લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે ભગાડી અપહરણ કરી, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતા તેની સાથે બે વખત શરીર સબંધ બાંધી, આ કામે આરોપી વિરૂધ્ધ ભારનીય ન્યાય સંહિતા ૨૦૨૩ ની કલમ– ૧૩૭(૨),૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ),૬૫(૧) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ–૪,૬ મુજબનો ગુન્હો કરેલ જેની ફરીયાદ તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ ફરીયાદીએ રાજકોટ રૂરલ ગોંડલ સીટી પોલીસ સ્ટેશનના પી.એસ.ઓ. રૂબરૂ જાહેર કરેલ.

/બી/ ફરીયાદીએ ઉપરોકત હકિકતે બનેલ બનાવની ફરીયાદ તા. ૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ રાજકોટ રૂરલ ગોંડલ સીટી પોલીસ સ્ટેશન ના

પી.એસ.ઓ રૂબરૂ જાહેર કરતા તેઓએ ફરીયાદીના લખાવ્યા મુજબની ફરીયાદ હકિકત લખી લઈ, ગુન્હો રાજકોટ રૂરલ ગોંડલ સીટી પો.સ્ટે. ગુ.રજી.નં.૧૧૨૧૩૦૧૫૨૬૦૦૨૭/૨૦૨૬ થી ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૧૩૭(૨) મુજબનો ગુન્હો નોંધી, આંક–P1/PW1 વાળી ફરીયાદ લખાવેલ હતી,જે ફરીયાદ સબંધે ગુન્હો દાખલ કરવા તેઓએ યાદી આપેલ હતી અને આ યાદી મુજબ પી.એસ.ઓ.એ ગુન્હો દાખલ કરેલ અને તપાસ દરમ્યાન ભોગબનનાર મળી આવતા ભોગબનનારનું નિવેદન લેતા આરોપી વિરૂદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ) તથા પોકસો એકટની કલમ–૪,૬ મુજબનો ગુન્હો બનતો હોવાનું જણાય આવતા તા.૨૩/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ પોલીસ ઇન્સપેકટર ગોંડલ સીટી પોલીસ સ્ટેશન એલ.આર.ગોહીલ નાઓએ નામ.કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોકત ગુન્હો બનતો હોય એફ.આઇ.આર.માં તે મુજબની કલમો ઉમેરવાનો રીપોર્ટ કરેલ જે રીપોર્ટ મંજુર થતા આ કામના આરોપી સામે ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૧૩૭(૨),૮૭,૬૪(૨)(આઇ)(એમ) જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ–૪,૬ મુજબની તપાસ હાથ ધરવામાં આવેલ તેમજ તપાસ દરમ્યાન સાહેદોના નિવેદનો લીધેલા, ભોગબનનારનુ નિવેદન લીધેલ તેમજ ભોગબનનારનુ બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૧૮૩ નુ નીવેદન લેવડાવેલ ભોગબનનારની તથા આરોપીની મેડીકલ તપાસણી કરાવેલ. ભોગબનનારના કપડા પંચોની હાજરીમાં કબજે કરેલા. ભોગબનનારની ઉમર અંગે જન્મનું પ્રમાણપત્ર મેળવેલ હતુ. આરોપીની અટકપંચનામાની કાર્યવાહી કરી આરોપીની શરીર સ્થીતી તથા અટક પંચનામાનુ કરવામાં આવેલ તથા આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનુ પંચનામુ કરેલુ. કબજે કરેલ મુદામાલ એફ.એસ.એલ. રાજકોટને મોકલેલ હતો. જે મુદામાલ રવાનગીમાં તેઓની સહી છે. આરોપી સામે પુરતો પુરાવો જણાતા સ્પેશ્યલ પોક્સો કોર્ટમાં ચાર્જશીટ કરેલ.

(૪) તહોમતનામું અને આરોપીની પ્લી :–

સદર કામે ચાર્જશીટ તા.૧૭/૦૨/૨૦૨૬ ના રોજ રજુ કરતા જેને પોકસો કેસ નં.૦૬/૨૦૨૬ થી રજીસ્ટરે લઈ આરોપીને સમન્સ કાઢવામાં આવેલ. ત્યારબાદ આરોપી હાજર થતા આરોપીને કેસ પેપર્સની નકલો મળી ગયાની ખાતરી કરી તા.૨૭/૦૩/૨૦૨૬ ના રોજ આરોપી વિરૂદ્ધ **આંક–૦૯** થી તહોમતનામું ફરમાવતા, આરોપીએ તેમના **આંક–૧૦** મુજબના નિવેદનથી ગુન્હો કર્યાનો ઈન્કાર કરી કેસ આગળ ચલાવવાની માંગણી કરતા તેમજ સરકારી વકીલની માંગણી સરકારી વકીલ રોકવાની ના પડેલ અને ખાનગી વકીલ રોકી સદર કેસની આગળની કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવેલ. ઈન્સાફી કાર્યવાહી દરમ્યાન આરોપી જામીન મુકત રહેલ છે.

(૫) ત્યારબાદ ફરીયાદપક્ષે રજુ કરવામાં આવેલ ઉપરોકત FORM-C માં દર્શાવેલા તમામ પુરાવાઓની નોંધવાની કાર્યવાહી કરવામાં આવેલ. વિ.એડી.પી.પી.શ્રીએ આંક–૨૨ થી ડ્રોપીંગ પુરસીસ આપી સાહેદ લીસ્ટમાં બતાવેલ અન્ય સાહેદોને ડ્રોપ કરવા માંગતી પુરસીસ રજુ રાખેલ છે ત્યારબાદ આંક–૨૩ થી પુરાવો પુર્ણ થયાનું જાહેર કરતા ઈન્સાફી કાર્યવાહીના અંતે ભારતીય નાગરીક સુરક્ષા સંહિતાની કલમ–૩૫૧(સંલગ્ન સી.આર.પી.સી. કલમ–૩૧૩) મુજબ આરોપીનું વિશેષ નિવેદન નોંધવમાં આવેલ. જેમાં આરોપીએ તેમની સામેના પુરાવાનો મહદઅંશે ઈન્કાર કરી, તેમને સોગંદ ઉપર જુબાની આપવી નથી અને બચાવના સાહેદો તપાસવા નથી તેમજ વિશેષમાં તેઓ નિર્દોષ હોવાની તથા તેઓને ખોટી રીતે ગુન્હામાં સંડોવી દેવામાં આવેલ હોવાની હકિકતો જણાવેલ છે. વિશેષમાં આરોપીએ જાતે સોગંદ ઉપર પુરાવો આપેલ નથી કે પોતાના બચાવમાં કોઈ સાહેદો તપાસેલ નથી.

(૬) ફરીયાદપક્ષ તરફે રજુ થયેલ ઉપરોક્ત તમામ મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો વંચાણે લીધો તથા ફરીયાદપક્ષે સરકારશ્રી તરફે વિ.એડી.

પી.પી.શ્રી જી.કે.ડોબરીયા નાઓને તથા બચાવપક્ષે આરોપી તરફે વિ.વ.શ્રી એન.કે.પરમાર નાઓની સવિસ્તૃત દલીલો સાંભળવામાં આવેલ છે.

(૭) **ફરીયાદપક્ષે <u>વિદ્ધવાન એડી.પી.પી.શ્રી જી.કે.ડોબરીયા</u> નાઓએ એવી દલીલ કરેલ છે કે,** આ કામે ભોગબનનારે ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી પરંતુ ભોગબનનારનુ બી.એન.એસ.એસ. ની કલમ ૧૮૩ મુજબનું નિવેદન આ કામે રજુ થયેલ છે જેમાં ભોગબનનારે આરોપીએ કરેલ ગુના અંગેની હકીકત જણાવેલ છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, બચાવપક્ષ દ્ધારા ભોગબનનારના મેડીકલ સર્ટીફીકેટ રજુ રાખવામાં આવેલ છે જેથી ફરીયાદપક્ષે સદર દસ્તાવેજી પુરાવાની વિગતો પુરવાર કરેલી છે. આમ, ફરીયાદપક્ષે આરોપી સામેના અક્ષેપો પુરવાર કરેલ હોય આરોપીને કાયદામાં નિયત કરેલ સજા કરવા અરજ ગુજારેલ છે.

(૮) **જયારે બચાવપક્ષ તરફે <u>આરોપીના વિ.વ.શ્રી એન.કે.પરમાર</u> નાઓએ દલીલ કરેલ છે કે,**આ કામે ભોગબનનારે તથા ભોગબનનારના માતા–પિતા નાઓએ ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી તે સીવાય અન્ય કોઇ સ્વતંત્ર સાહેદોને તપાસવામાં આવેલ નથી. વધુમાં દલીલ કરેલ છે કે, આરોપી વિરુધ્ધ કોઇ મેડીકલ પુરાવો મળી આવેલ નથી અને ફરીયાદપક્ષે આરોપી વિરુદ્ધનો કેસ નિશંકપણે પુરવાર કરેલ ન હોય જેથી આરોપીને શંકાનો લાભ આપી છોડી મુકવા અરજ ગુજારેલ છે .

(૯) ઉપરકોત હકિકતે કેસના અંતીમ નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે.:

// મુદ્દાઓ //

(૧) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, બનાવ સમયે ભોગ બનનાર સગીર વયના હતા ?

(૨) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ સવારના દસ અગીયાર વાગ્યાના અરસામાં આ કામના ફરીયાદીની દિકરી

(ભોગબનનાર) ઉ.વ.આ.૧૪ વર્ષ ૯ માસ વાળીને આ કામના આરોપીએ લગ્ન કરવાની લાલચ આપી, લલચાવી, ફોસલાવી સગીરાનું ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી સંગ્રામસિંહજી હાઇસ્કુલ ગોંડલથી ભીખુ ગામ તા.ધોરાજી, જી.રાજકોટ ખાતે ભગાડી લઇ જઇ, કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહતાની કલમ-૧૩૭(૨) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૩) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ ઉપરોકત સમયે, સ્થળે અને તારીખે, ઉપરોકત હકિકતે, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતા ભોગબનનારને બદકામ, લગ્ન અવૈધ સંભોગ કરવીન ફરજ પાડાવના ઈરાદાસહ લલચાલી, પટાવી, ફોસલાવી ભોગબનનારનું અપહરણ કરી લઇ જઇ આ કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૮૭ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૪) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, ઉપરોકત જણાવેલ આરોપીએ ઉપરોકત દર્શાવેલ સ્થળ, તારીખ અને સમયે, ઉપરોકત દર્શાવેલ હકિકતે, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતા, આ કામના આરોપીએ ભીખુ ગામ, તા.ધોરાજી, જી.રાજકોટમાં સગીર ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર જાતીય સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી, આ કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહતાની કલમ-૬૪(૨)(આઇ)(એમ),૬૫(૧) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૫) શું ફરીયાદપક્ષે નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ ઉપરોક્ત દર્શાવેલ સ્થળે, તારીખ અને સમયે અને ઉપરોકત દર્શાવેલ હકીકતે આ કામના આરોપીએ ભોગ બનનાર સગીરવયની બાળકી હોવાનું જાણવા છતા ઉપરોકત ગુન્હાઓ તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ

૨૦૧૨ જોગવાઈ અનુસારના ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલા કરી જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ– ૪,૬ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે ?

(૬) શું હુકમ ?

(૧૦) ઉપરોકત મુદ્દાઓ પરત્વે નિર્ણયો કારણો અને તારણો સાથે નીચે મુજબ છે.:

(૧) ''હકારમાં''.

(૨) ''નકારમાં

(૩) ''નકારમાં''

(૪) ''નકારમાં''

(૫) ''નકારમાં''

(૬) આખરી હુકમ મુજબ.

–// કારણો //–

(૧૧) મુદ્દા નં.૧ :– શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, બનાવ સમયે ભોગ બનનાર સગીર વયના હતા ?

આ કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમરના સંદર્ભમાં રજુ થયેલા પુરાવાની ચર્ચા કરતા પહેલા કેટલાક કાયદાકીય જોગવાઈઓ તથા પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરૂરી બને છે. નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે ***મહાડીયો વિ. સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર રીપોર્ટેડ ઈન ૨૦૧૩(૧૪) સુ.કો. કેસીસ પાન–૬૩૯*** ના કેસમાં તેમજ ***જર્નેલસિંગ વિ.સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા ૨૦૧૩(૯) એસ.સી.સી. પાન–૨૬૩*** ના કેસમાં એવુ ઠરાવેલ છે કે,

> "બળાત્કારના કેસમાં સગીર ભોગબનનારની ઉંમર નકકી કરવા માટે જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેકશન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ–૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) લાગુ પડે છે અને ફકત આ રૂલ્સમાં જણાવેલ દસ્તાવેજી પુરાવાઓની ગેરહાજરીમાં મેડીકલ અભિપ્રાય ધ્યાને લઈ શકાય."

વધુમાં ***સ્ટેટ ઓફ મધ્યપ્રદેશ વિ . અનુપસિંહ ,૨૦૧૫(૭), સુ.કો.કેસીસ પાન–૭૭૩*** ના કેસમાં પણ નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે એવો સિદ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરેલ છે કે,

> "બળાત્કારના કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમર નિર્ણીત કરતી વખતે જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેકશન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ–૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) ની જોગવાઇ ધ્યાને લેવાની રહે છે."

જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેકશન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ–૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) ની જોગવાઇઓ ધ્યાને લેવી જરૂરી બને છે. જે જોગવાઇઓ નીચે મુજબ છે.

<u>Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Rules : Rule-12(3) :</u>

In every case concerning a child or juvenile in conflict with law, the age determination inquiry shall be conducted by the court or the Board or, as the case may be, the Committee by seeking evidence by obtaining -

(a) (i) the matriculation or equivalent certificates, if available; and in the absence whereof;

(ii) the date of birth certificate from the school (other than play school) first attended; and in the absence whereof;

(iii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or panchayat;

(b) and only in the absence of either (i), (ii) or (iii) of clause (a) above, the medical opinion will be sought from a duly constituted Medical Board, which will declare the age of the juvenile or child. In case exact assessment of the age cannot be done, the Court or the Board or, as the case may be, the Committee, for the reasons to be recorded by them, may, if considered necessary, give benefit to the child or juvenile by considering his/her age on lower side within the margin of one year.

And, while passing orders in such case shall, after taking into consideration such evidence as may by available, or the medical opinion, as the case may be, record a finding in respect of his age and either of the evidence specified in any or the clauses (a)(i), (ii),(iii) or in the absence whereof, clause(b) shall be the conclusive proof of the age as regards such child or the juvenile in conflict with law."

આમ,જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેકશન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ-૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) ની જોગવાઈઓ મુજબ પ્રથમ મેટ્રીકયુલેશન કે તેની સમકક્ષ સર્ટીફીકેટ જે ઉપલબ્ધ હોય તો તે ધ્યાને લેવાનું રહે છે. પરંતુ મેટ્રીકયુલેશન સર્ટીફીકેટ કે તેની સમકક્ષ સર્ટીફીકેટ ઉપલબ્ધ ન હોય તો ભોગબનનારે પ્રથમ જે સ્કુલમાં એડમીશન લીધેલ હોય તો તે સ્કુલના ભોગબનનારનછી જન્મ તારીખ અંગેના પ્રમાણપત્રને ધ્યાને લેવાનું રહે છે અને તે પણ ના હોય તો કોર્પોરેશન કે મ્યુનીસીપલ ઓથોરીટી કે પંચાયત દ્વારા જન્મનું પ્રમાણપત્ર આપવામાં આવેલ હોય તો તે ધ્યાને લેવાનું રહે છે અને આ નિયમ ૧૨(૩)(એ) ના કલોઝ-૧,૨ અને ૩ મુજબના કોઈ પણ પુરાવા ન હોય તે જ સંજોગોમાં ડોકટરી અભિપ્રાય ધ્યાને લઈ શકાય.

નામદાર મદ્રાસ હાઈકોર્ટના ડિવીઝન બેન્ચના ***રજેન્દ્રન વિ.સ્ટેટ ઈન ક્રિમીનલ અપીલ ન.૪૮૩/૨૦૧૬, ડિસાઈડેડ ઓન તા.૨૩/૧૨/૨૦૧૬*** ના કેસમાં આપેલ ચુકાદામાં પ્રસથાપિત કરેલ સિદ્ધાંતને ધ્યાને લેવો જરૂરી બને છે. આ કેસમાં નામદાર ડિવીઝન બેંન્ચે એવુ ઠરાવેલ કે,

> "ભોગબનનારની ઉંમર જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેકશન ઓફ ચિલ્ડ્રન) એકટની કલમ-૯૪(૨) ધ્યાને લઈ, પોકસો એકટની કલમ-૩૪ (૧) મુજબ નિર્ધારીત કરવી જોઈએ."

આમ, ઉપરોકત ચર્ચા મુજબ ભોગબનનારની ઉંમર નકકી કરતી વખતે સ્પેશ્યલ પોકસો કોર્ટે પોકસો એકટની કલમ-૩૪(૧) તથા જુવેનાઈલ જસ્ટીસ એકટની કલમ-૯૪(૨) માં દર્શાવેલ ધારાધોરણને ધ્યાને લેવાનું રહે

છે. વધુમાં આ તબક્કે જાતીય ગુન્હાઓથી બાળકોના રક્ષણ બાબત અધિનિયમ–૨૦૧૨ ની કલમ–૩૪ ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેવી જરૂરી જણાઈ આવે છે જે નીચે મુજબ છે.

Section-34 of the POCSO Act : Procedure in case of commission of offence by child and determination of age by Special Court :

(1) Where any offence under this Act is committed by a child, such child shall be dealt with under the provisions of the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act, 2015 (2) of 2016).

(2) If any question arises in any proceeding before the Special Court whether a person is a child or not, such question shall be determined by the Special Court after satisfying itself about the age of such person and it shall record in writing its reasons for such determination.

(3) No order made by the Special Court shall be deemed to be invalid merely by any subsequent proof that the age of a person as determined by it under sub-section (2) was not the correct age of that person."

આ તબક્કે જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેકશન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ૨૦૧૫ ની કલમ–૯૪(૨) ની જોગવાઈઓ પણ ધ્યાને લેવી જરૂરી જણાઈ આવે છે.

Section-94 of the J.J. Act : Presumption and determination of age :

(1) Where, it is obvious to the Committee or the Board, based on the appearance of the person brought before it under any of the provisions of this Act (other than for the purpose of giving evidence) that the said person is a child,

the Committee or the Board shall record such observation stating the age of the child as nearly as may be and proceed with the inquiry under section 14 or section 36, as the case may be,without waiting for further confirmation of the age.

(2) In case, the Committee or the Board has reasonable grounds for doubt regarding whether the person brought before it is a child or not, the Committee or the Board, as the case may be, shall undertake the process of age determination, by seeking evidence by obtaining –

(i) the date of birth certificate from the school, or the matriculation or equivalent certificate from the concerned examination Board, if available;and in the absence thereof;

(ii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;

(iii) and only in the absence of (i) and (ii) above,age shall be determined by an ossification test or any other latest medical age determination test conducted on the orders of the Committee or the Board; Provided such age determination test conducted on the order of the Committee or the Board shall be completed within fifteen days from the date of such order.

(3) The age recorded by the Committee or the Board to be the age of person so brought before it shall, for the purpose of this Act, be deemed to be the true age of that person.”

In the case of ***P. Yuvaprakash Versus State represented by Inspector of Police in Criminal Appeal No. 1898 of 2023 decided on date 18-07-2023*** wherein the Honorable Supreme Court held that:

> "It is evident from conjoint reading of the above provisions that wherever the dispute with respect to the age of a person arises in the context of her or him being a victim under the POCSO Act, the courts have to take recourse to the steps indicated in Section 94 of the JJ Act. The three documents in order of which the Juvenile Justice Act requires consideration is that the concerned court has to determine the age by considering the following documents:
>
> "(i) the date of birth certificate from the school, or the matriculation or equivalent certificate from the concerned examination Board, if available; and in the absence thereof;
>
> (ii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;
>
> (iii) and only in the absence of (i) and (ii) above, age shall be determined by an ossification test or any other latest medical age determination test conducted on the orders of the Committee or the Board".

(૧૧.૧) ફરીયાદપક્ષના કેસ મુજબ બનાવ તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ બનેલ અને ફરીયાદીએ તા.૨૧/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ ફરીયાદ આપેલી. બનાવ સમયે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૪ વર્ષ ૯ માસની હતી ભોગબનનારની ઉંમર સાબિત કરવા માટે ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૧ આંક-૧૮ તરીકે ભોગબનનારના માતા/ફરીયાદીને તપાસેલ છે તથા સાહેદ નં.૨ તરીકે આંક-૧૯ થી ભોગબનનારના પિતાને તપાસેલ છે. જેઓના પુરાવા મુજબ તેઓને સંતાનમાં બે દિકરીઓ છે જેમાં ભોગબનનાર દિકરી મોટી દિકરી છે અને બનાવ સમયે ભોગબનનાર ધોરણ-૯ માં ભણતી હતી અને બનાવ સમયે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૬ થી ૧૭ વર્ષની હતી. તેમજ ભોગબનનારની જન્મ તારીખ ખબર નહી હોવાનું જણાવેલ છે. વધુમાં આંક-૨૦ થી ભોગબનનારને તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ, બનાવ સમયે તેણી ધોરણ-૯ માં અભ્યાસ કરતી હતી તેણીને પોતાની જન્મ તારીખ યાદ નહી હોવાનું જણાવેલ છે. વધુમાં ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૪ તરીકે ત.ક.અમલદારને આંક-૨૧ થી

તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ તપાસ દરમ્યાન તેઓએ ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર મેળવેલ છે. વધુમાં આ કામે ફરીયાદપક્ષે આંક–P5 થી ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર રજુ કરેલ છે જે દસ્તાવેજી પુરાવાની વિગતો પુરવાર કરવા માટે ફરીયાદપક્ષે બાલાશીનોર ગ્રામ પંચાયતના તલાટી કમ મંત્રીને તપાસેલ નથી. પરંતુ આ કામે બચાવપક્ષે ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રને કબૂલ કરી સદર પ્રમાણપત્રને પુરાવામાં વંચાણે લેવામાં આવે તો તેમને વાંધો નથી. જેથી ફરીયાદપક્ષે સદર ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રમાં લખેલી હકીકતો કબૂલ કરેલ છે તેમ માનવામાં આવે છે. ભારતીય સાક્ષ્ય અધીનિયમની કલમ–૫૨ મુજબ જે દસ્તાવેજી પુરાવાની હકીકતો કબુલ કરેલ હોય તે દસ્તાવેજી પુરાવાની વિગતો પુરવાર કરવાની રહેતી નથી. જેથી આંક–P5 થી ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રમાં જે હકીકતો જણાવવામાં આવેલ છે જે સાચી અને ખરી છે તેમ મની સકાય અને ફરીયાદપક્ષે સદર દસ્તાવેજી પુરાવાની વિગતો પુરવાર કરેલ છે તેમ માનવામાં આવે છે. સદર ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર જોતા ભોગબનનારની જન્મ તારીખ ૧૫/૦૪/૨૦૧૧ ની છે. બનાવ તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ બનેલ છે. આમ, રેકર્ડ ઉપર રજુ થયેલ મૌખીક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ ધ્યાને લેતા બનાવ વખતે ભોગબનનાર ૧૪ વર્ષ ૦૯ માસ ૦૫ દિવસની હોવાનું પુરવાર થાય છે. વધુમાં બચાવપક્ષે બનાવના રોજ ભોગબનનાર સગીરવયની ન હતા તે હકિકત પુરવાર કરેલ નથી. જેથી બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયની ન હતા તે માનવાનું કોઈ કારણ રહેતુ નથી અને ફરીયાદપક્ષે સાહેદોના પુરાવા ઉપરાંત ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રની વિગતો પુરવાર કરી પોકસો એકટની કલમ–૩૪ તથા જે.જે.એકટની કલમ–૯૯ ની જોગવાઈઓ તેમજ ઉપરોકત વિગતે નામદાર સુપ્રિમકોર્ટના ચુકાદાઓમાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો મુજબ બનાવ ના રોજ ભોગબનનાર સગીર વયના હતા તે હકિકત નિ:શંકપણે પુરવાર કરેલ હોય જેથી **મુદ્દા નં.૧** નો જવાબ ''**હકારમાં**'' આપવામાં આવે છે.

<u>મુદ્દા નં. ૨ તથા ૩ ની સંયુકત ચર્ચા :–</u>

<u>મુદ્દા નં. ૨ :–</u>

<u>શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ સવારના દસ અગીયાર વાગ્યાના અરસામાં આ કામના ફરીયાદીની દિકરી (ભોગબનનાર) ઉ.વ.આ.૧૪ વર્ષ ૯ માસ વાળીને આ કામના આરોપીએ લગ્ન કરવાની લાલચ આપી, લલચાવી, ફોસલાવી સગીરાનું ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી સંગ્રામસિંહજી હાઇસ્કુલ ગોંડલથી ભીખુ ગામ તા.ધોરાજી, જી.રાજકોટ ખાતે ભગાડી લઇ જઇ, કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહતાની કલમ–૧૩૭(૨) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?</u>

<u>મુદ્દા નં. ૩ :–</u>

<u>શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, કામના આરોપીએ ઉપરોકત સમયે, સ્થળે અને તારીખે, ઉપરોકત હકિકતે, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતા ભોગબનનારને બદકામ, લગ્ન અવૈધ સંભોગ કરવીન ફરજ પાડાવના ઈરાદાસહ લલચાલી, પટાવી, ફોસલાવી ભોગબનનારનું અપહરણ કરી લઈ જઈ આ કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૮૭ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?</u>

(૧૨) આ ગુનાના સંદર્ભમાં આરોપી વિરુદ્ધ રજુ થયેલા પુરાવાઓની ચર્ચા કરતા પહેલા ગુનાને લગતા કાયદાકીય જોગવાઈઓ અને પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરુરી જણાય છે .

<u>Section 87 of B.N.S. : Kidnapping, abducting or inducing womam to compel her marriage:-</u>

Whoever kidnaps or abducts any woman with intent that she may be compelled, or knowing it to be likely that she may be compelled, to marry any person against her will, or in order that she may be forced or seduced to illicit intercourse or knowing it to be likely that she will be forced or seduced to illicit intercourse, shall be punished with

imprisonment of either description for a term which may extend to ten years, and shall also be liable to fine and whoever, by means of criminal initimidation as defined in thid Sanhita or of abuse of authority or any other, method of compulsion, induces any woman to go from any place with intent that she may be, or knowing that it is likely that she will be, forced or seduced to illicit intercourse with another person shall also be punishable as aforesaid.

(૧૨.૧) અત્રે ઉલ્લેખનીય છે કે ભારતીય ન્યાય સંહીતા (બી. એન. એસ.) એ કાયદો તા. ૧લી જુલાઈ ૨૦૨૪ ના અસર થી અસ્તીત્વમાં આવેલ છે. બી. એન. એસ. ની કલમ ૮૭ ની જોગવાઈઓ ઈન્ડીયન પીનલ કોડની કલમ– ૩૬૬ મુજબની સરખી જોગવાઈઓ છે .

<u>Section 137 of B.N.S. : Kidnapping : -</u>

(1) Kidnapping is of two kinds: kidnapping from India, and kidnapping from lawful guardianship—

(a) whoever conveys any person beyond the limits of India without the consent of that person, or of some person legally authorised to consent on behalf of that person, is said to kidnap that person from India;

(b) whoever takes or entices any child or any person of unsound mind, out of the keeping of the lawful guardian of such child or person of unsound mind, without the consent of such guardian, is said to kidnap such child or person from lawful guardianship.

Explanation- The word"lawful guardian" in this clause include any person lawfully entrusted with the care or custody of such child or other person.

Exception- This clause does not extend to the act of any person who in good faith believes himself to be the father of an illegitimate child, or who in good faith believes himslef to be entitled to the lawful custody of such child, unless such act is committed for an immoral or unlawful purpose.

(2) Whoever kidnaps any person from India or from lawful guardianship shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to seven years, and shall also be liable to fine.

(૧૨.૨) બી.એન.એસ.ની કલમ–૧૩૭ ની જોગવાઈઓ ઈન્ડીયન પીનલ કોડની કલમ–૩૬૩ મુજબની સરખી જોગવાઈઓ છે. આમ, ઉપરોકત જોગવાઈઓ મુજબ ફરીયદપક્ષે એ હકીકત પરવાર કરવાનુ રહે છે કે બનાવના રોજ ભોગબનનાર તેના માતા–પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી અને આરોપી સગીર ભોગબનનારને તેણીના માતા–પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી ભોગબનનારના માતા–પિતાની મરજી વિના લઈ ગયેલ/અપહરણ કરેલ અને તે અપહરણ તેણીની મરજી વિરુધ્ધ લગ્ન કરવા સારુ કે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ શારીરીક સંબંધ બાંધવા સારુ કરેલ યા તો બીજા કોઈ ઈસમ તેણીની મરજી વિરુદ્ધ શારીરીક સંબંધ બાંધવા માટેના ઈરાદો ધરાવી આરોપીએ સગીર ભોગબનનારને આપારાધીક ધમકી આપી યા તો પોતાનો હોદાનો દુરુપયોગ કરીને યા તો કોઈ પણ પ્રકારે તેણીની ઉપર દબાણ આપીને કોઈ જગ્યા છોડી દેવા દબાણ કરેલ હતુ. આમ, ઉપરોકત જોગવાઈ જોતા આરોપીનો ઈરાદો મહત્વની ભુમીકા નિભાવે છે. ઉપરોકત કાનુની જોગવાઈના સંદર્ભમાં નામ. સર્વોચ્ચ અદાલતના ***એસ.વર્દરાજન વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મદ્રાસ, એ.આઈ.આ.૧૯૬૫ સુપ્રિમકોર્ટ પાના નં.૯૪૨*** ના ચુકાદામાં ઈ.પી.કો.કલમ–૩૬૧ માં જણાવવામાં આવેલ વાલીપણામાંથી અપહરણના ગુન્હાની વ્યાખ્યા પૈકી ''લઈ જવુ'' "taking of " શબ્દનું અર્થઘનટ કરતા એવું ઠરાવેલ છે કે:

Para-9 " There is a distinction between "taking" and "allowing" a minor to accompany a person. The two expressions are not synonymous though it can not be laid down that in no conceivable circumstances can the two be regarded as meaning the same thing for the purpose of Sec. 361. Where the minor leaves her father's protection knowing and having capacity to know the full import of what she is doing, voluntarily joins the accused person, the accused can not be said to have taken her away from the keeping of her lawful guardian. Something more has to be shown in a case of this kind and that is some kind of inducement held over by the accused person or an active participation by him in the formation of the intention of the minor to leave the house of the guardian".

આ કેસમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટે ("entices") શબ્દનો પણ અવલોકન કરેલ છે અને ઠરાવેલ છે કે, સગીર ભોગબનનારનુ અપહરણ કરવા માટે આરોપીએ ભોગબનનારને પિતાના ઘરેથી જતા રહેવામાં તેમજ ભગાડી જવામાં ચોક્કસ ભાગ ભજવેલ હોવુ જોઈએ. આમ, ઉપરોકત કાયદાકીય જોગવાઈઓ તેમજ કાયદાકીય પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત જોતા ભોગબનનાર સગીર બાળાને માત્ર તેના વાલીપણામાંથી ખસેડવાથી ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૮૭ મુજબનો વાલીપણામાંથી અપહરણનો ગુન્હો બની જતો નથી, પરંતુ ''લઈ જવુ'' "takes of " પુરવાર કરવા માટે માત્ર ખસેડવાથી વિશેષ કાંઈક પુરાવો હોવો જરૂરી છે. તેમજ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૧૩૭ મુજબ આરોપીનો ઈરાદો સદર જોગવાઈ મુજબનો ગુન્હો આચરવા માટેનો હોવો જોઈએ.

(૧૨.૩) ઉપરોકત કાયદાકીય જોગવાઈઓ અને સિદ્ધાંતોના અનુસંધાનમાં ફરીયાદીનો પુરાવો જોઈએ તો, ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના માતાને સાહેદ નં.૧ તરીકે આંક–૧૮ થી તપાસેલ છે જેઓ આ કામના ફરીયાદી પણ છે જેઓએ તેમના પુરાવામાં બનાવના દિવસે ભોગબનનનાર દિકરી સ્કુલેથી જતી રહેલ અને ત્યારબાદ આજુબાજુમાં તપાસ કરેલ તો ભોગબનનાર મળી આવેલ નહી ભોગબનનાર અંદાજે ત્રણ દિવસ બાદ મળી આવેલી હતી. વધુમાં તેઓએ જણાવેલ છે કે ભોગબનનારે જણાવેલ કે તેની બહેનપણીના ઘરે જતી રહેલ હતી. વધુમાં

તેઓએ જણાવેલ છે કે, એવુ બનેલ નહી કે, આરોપી પરેશે ભોગબનનારને ભગાડી ગયેલ જેથી તેઓએ બનાવ બાબતની પોલીસમાં ફરીયાદ આપેલી તેમ જણાવેલ છે. વધુમાં ફરીયાદીએ અસલ ફરીયાદમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે જે ફરીયાદ આ કામે આંક–P1/PW-1 થી રજુ રાખવામાં આવેલ છે. વધુમાં તેઓએ આરોપીને ઓળખી બતાવેલ નથી. ફરીયાદીએ તેઓની ફરીયાદમાં લખાવેલ હોવાની હકિકતથી વિરૂદ્ધ જઇને પુરાવો આપેલ હોય અને ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ ન હોય જેથી વિ.એડી.પી.પી.શ્રીએ સદર ફરીયાદીને ફરી ગયેલા સાહેદ જાહેર કરી ફરીયાદીની ઉલટતપાસ લીધેલ છે પરંતુ ફરીયાદપક્ષ આરોપી વિરૂદ્ધ કોઇ પુરાવો રેકર્ડ ઉપર લાવી શકેલ નહી. વધુમાં ફરીયાદીની બચાવપક્ષની ઉલટતપાસમાં તેઓએ માત્ર ગુમશુદાની ફરીયાદ નોંધાવેલ હતી. તેમજ એ વાત કબુલ રાખેલ છે કે, ભોગબનનારે તેઓને કોઈ વાત કરેલ નહી કે આરોપી પરેશ ભોગબનનારને ભગાડી ગયેલ હતો. આમ, ફરીયાદીની ફરીયાદ તથા ફરીયાદીનો પુરાવો જોતા ફરીયાદીએ શંકાના આધારે આરોપી વિરૂદ્ધ ફરીયાદ આપેલ હોવાનું જણાય છે. ભોગબનનાર ઘરેથી જતી રહેલ હોવાનું ફરીયાદીએ જોયેલ નથી કે તેઓને કાંઇ ખબર નથી. વધુમાં ભોગબનનાર મળી આવ્યા બાદ ભોગબનનારે આ સાહેદને તેની બહેનપણીના ઘરે જતી રહેલ હતી તેમ જણાવેલ છે આ કામના આરોપી તેણીને ભગાડી ગયેલ હોય તેમ જણાઇ આવતુ નથી.

(૧૩) ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના પિતાને સાહેદ નં.૨ તરીકે આંક–૧૯ થી તપાસેલ છે જેઓએ પણ ફરીયાદીએ તેણીના આંક–૧૮ ના પુરાવામાં જે હકિકત જણાવેલ છે તે પ્રમાણેનો પુરાવો આપેલ છે. વધુમાં સદર સાહેદે પણ ફરીયાદપાક્ષની હકિકતને સમર્થન કરેલ ન હોય જેથી તેઓને ફરી ગયેલા સાહેદ જાહેર કરી વિસ્તૃત ઉલટતપાસ વિ.એડી.પી. પી.શ્રી દ્વારા કરવામાં આવેલ છે પરંતુ સદર ઉલટતપાસ દરમ્યાન પણ સદર સાહેદે ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી. વધુમાં તેઓએ આરોપીને ઓળખી બતાવેલ નથી. વધુમાં બચાવપક્ષની

ઉલટતપાસ દરમ્યાન તેઓએ નિવેદનમાં કોઇ આરોપીનું નામ લખાવેલ ન હોય અને આરોપી ઉપર શંકા હોય તેવુ લખાવેલ ન હોય તેમજ તેમના પત્નીએ માત્ર ગુમશુદાની ફરીયાદ આપેલ હોય તેમજ ભોગબનનારે તેઓને કોઇ વાત કરેલ ન હોય તેમજ આરોપીએ ભોગબનનારને ભગાડી ગયેલ હોય તેવુ ભોગબનનારે જણાવેલ ન હોય તેવી તમામ હકિકતો કબુલ રાખેલ છે. આમ આ સાહેદનો પુરાવો જોતા પણ ભોગબનનાર સાથે તેઓને કોઇ વાતચીત થયેલ ન હોય તેમ જણાઇ આવે છે.

(૧૪) વધુમાં ભોગબનનારને સાહેદ નં.૩ તરીકે આંક-૨૦ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ બનાવના દિવસે તેઓ સ્કુલ થી તેમની બહેનપણીના ઘરે જતી રહેલ હોવાનું જણાવેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, એવુ બનેલ નહી કે આરોપી પરેશ તેણીને ધોરાજી વિસ્તારમાં ભુખી ગામે લઇ ગયેલ હોય અને આરોપીએ તેણીની સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ હોય. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે તેમની માતાએ ગુમશુદાની પોલીસમાં ફરીયાદ આપેલી જેથી તેણીનું કોર્ટમાં નિવેદન નોંધવામાં આવેલ હતુ. વધુમાં ભોગબનનારનું બી.એન.એસ. એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે. જે આ કામે આંક-P2/PW-3 થી રજુ થયેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે પણ આરોપીને ઓળખી બતાવેલ નથી. ભોગબનનારે પણ ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી જેથી તેઓને ફરી ગયેલા જાહેર કરી વિસ્તૃત ઉલટતપાસ વિ.એડી.પી. પી.શ્રી દ્વારા કરવામાં આવેલ છે પરંતુ સદર ઉલટતપાસ દરમ્યાન પણ સદર સાહેદે ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી. વધુમાં બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન આરોપી પરેશે તેણીને ભાગડી ગયેલ ન હોવાનું તેમજ જયુડી. મેજી. સાહેબ સમક્ષ જે હકિકત લખાવેલી તે તેઓના સગા સાબંધીઓના શીખવાડયા મુજબ લખાવેલ હોવાનું કબુલ રાખેલ છે. આમ, ભોગબનનાર બી.એન.એસ. એસ.કલમ-૧૮૩ મુજબનું આંક-P2/PW-3 થી રજુ નિવેદન જોતા ભોગબનનાર આરોપીને ચાર પાંચ દિવસથી ઓળખતી હોય અને

ભોગબનનાર આરોપીના ઘરે ગોંડલથી બહાર મોવીયા રોડની બાજુમાં ભુખી ગામ ગયેલ હોય તેમ જણાઈ આવે છે. પરંતુ ભોગબનનાર તેણીના કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં આવી કોઈ હકિકત જણાવતા નથી અને આરોપીને ઓળખતા નથી તેમ જણાવેલ છે. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો જોતા આરોપી તેણીને લગ્ન કરવાની કોઈ લાલચ આપીને ભગાડી લઇ ગયેલ હોય તેવો લેશમાત્ર પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ ન હોય જેથી ભોગબનનાર જે આ કામના એક માત્ર બનાવ નજરે જોનાર સાહેદે છે તેના પુરાવાથી આરોપી વિરૂદ્ધના આક્ષેપો પુરવાર કરેલ નથી. તે સંજોગોમાં ઉપરોકત કાયદાકીય જોગવાઈઓ તેમજ **એસ.વર્દરાજન *(SUPRA)*** ના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત મુજબ ફરીયાદપક્ષ ઉપરોકત જોગવાઈઓના આવશ્યક તત્વો રેકર્ડ ઉપર લાવી તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ સવારના દસ અગીયાર વાગ્યાના અરસામાં આ કામના ફરીયાદીની દિકરી (ભોગબનનાર) ઉ.વ.આ.૧૪ વર્ષ ૯ માસ વાળીને આ કામના આરોપીએ લગ્ન કરવાની લાલચ આપી, લલચાવી, ફોસલાવી સગીરાનું ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી સંગ્રામસિંહજી હાઈસ્કુલ ગોંડલથી ભીખુ ગામ તા.ધોરાજી, જી.રાજકોટ ખાતે ભગાડી લઇ જઇ, ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨),૮૭ મુજબનો શિક્ષને પાત્ર ગુન્હો નિ:શંકપણે પુરવાર કરેલ ન હોય, અત્રે ઉપસ્થીત **મુદ્દા નં.૨ તથા ૩ નો જવાબ ''નકારમાં''** આપવામાં આવે છે.

<u>મુદ્દા નં.૪ :-</u>

<u>શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, ઉપરોકત જણાવેલ આરોપીએ ઉપરોકત દર્શાવેલ સ્થળ, તારીખ અને સમયે, ઉપરોકત દર્શાવેલ હકિકતે, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતા, આ કામના આરોપીએ ભીખુ ગામ, તા.ધોરાજી, જી.રાજકોટમાં સગીર ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર જાતીય સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી, આ કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહતાની કલમ-૬૪(૨)(આઇ)(એમ), ૬૫(૧) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?</u>

<u>મુદ્દા નં. ૫ :–</u>

<u>શું ફરીયાદપક્ષે નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ ઉપરોક્ત દર્શાવેલ સ્થળે, તારીખ અને સમયે અને ઉપરોકત દર્શાવેલ હકીકતે આ કામના આરોપીએ ભોગ બનનાર સગીરવયની બાળકી હોવાનું જાણવા છતા ઉપરોકત ગુન્હાઓ તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ જોગવાઈ અનુસારના ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલા કરી જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ– ૪,૬ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે ?</u>

<u>મુદ્દા નં.૪ તથા ૫ ની સંયુકત ચર્ચા :–</u>

(૧૫) ફરીયાદપક્ષે આરોપી વિરૂદ્ધ એવુ તહોમત મુકેલ છે કે, આ કામેના સગીર ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ શારીરીક સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૬૪(૨)(આઇ)(એમ) તથા ૬૫(૧) મુજબનો ગુન્હો કરેલ છે. ''બળાત્કાર'' શબ્દને ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૬૩ ની જોગવાઈથી વ્યાખ્યાબંધ કરવામાં આવેલ છે અને સજાની જોગવાઈ કલમ – ૬૪ તથા ૬૫ માં કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

<u>Section 63 : Rape:-</u>

<u>A man is said to commit "rape" if he--</u>

(a) penetrates his penis, to any extent, into the vagina, mouth, urethra or anus of a woman or makes her to do so with him or any other person; or

(b) inserts, to any extent, any object or a part of the body, not being the penis, into the vagina, the urethra or anus of a woman or makes her to do so with him or any other person; or

(c) manipulates any part of the body of a woman so as to cause penetration into the vagina, urethra, anus or any part of body of such woman or makes her to do so with him or any other person; or

(d) applies his mouth to the vagina, anus, urethra of a woman or makes her to do so with him or any other person,

under the circumstances falling under any of the following seven descriptions:

First.Against her will.

Secondly.Without her consent.

Thirdly.With her consent, when her consent has been obtained by putting her or any person in whom she is interested, in fear of death or of hurt.

Fourthly.With her consent, when the man knows that he is not her husband and that her consent is given because she believes that he is another man to whom she is or believes herself to be lawfully married.

Fifthly.With her consent when, at the time of giving such consent, by reason of unsoundness of mind or intoxication or the administration by him personally or through another of any stupefying or unwholesome substance, she is unable to understand the nature and consequences of that to which she gives consent.

Sixthly.**With or without her consent, when she is under eighteen years of age.**

*Seventhly.*When she is unable to communicate consent.
*Explanation 1.*For the purposes of this section, "vagina" shall also include labia majora.

*Explanation 2.*Consent means an unequivocal voluntary agreement when the woman by words, gestures or any form of verbal or non-verbal communication, communicates willingness to participate in the specific sexual act:

Provided that a woman who does not physically resist to the act of penetration shall not by the reason only of that fact, be regarded as consenting to the sexual activity.

*Exception 1.*A medical procedure or intervention shall not constitute rape.

*Exception 2.*Sexualwith his own wife, the wife not being under fifteen years of intercourse or sexual acts by a man age, is not rape.

Section: 64(2)(I)(M)Punishment for rape:-

1) -------

(2) Whoever,—

(a) -------

(i) -------

(ii) -------

(iii) -------

(b) -------

(c) -------

(d) -------

(e) -------

(f) -------

(g) -------

(h) -------

(i) commits rape, on a woman incapable of giving consent; or

(j) -------

(k) -------

(l) -------

(m) commits rape repeatedly on the same woman,

shall be punished with rigorous imprisonment for a term which shall not be less than ten years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment for the remainder of that person's natural life, and shall also be liable to fine.

Section 65 of B.N.S : Punishment for rape in certain cases:-

(1) Whoever, commits rape on a woman under sixteen years of age shall be punished with rigorous imprisonment for a term which shall not be less than twenty years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment for the remainder of that person's natural life, and shall also be liable to fine:

Provided that such fine shall be just and reasonable to meet the medical expenses and rehabilitation of the victim: Provided further that any fine imposed under this sub-section shall be paid to the victim.

(2) Whoever, commits rape on a woman under twelve years of age shall be punished with rigorous imprisonment for a term which shall not be less than twenty years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment for the remainder of that person's natural life, and with fine or with death:

Provided that such fine shall be just and reasonable to meet the medical expenses and rehabilitation of the victim: Provided further that any fine imposed under this section shall be paid to the victim.

ફરીયાદપક્ષે આરોપી વિરૂદ્ધ એવુ તહોમત મુકેલ છે કે, આ કામેના આરોપીએ સગીર ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર શારીરીક સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી પ્રવેશ જાતીય હુમલો તથા ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલો કરી પોકસો કાયદાની કલમ ૪ અને ૬ મુજબનો ગુન્હો કરેલ છે. ''પ્રવેશ જાતીય હુમલો'' તથા ''ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલો'' શબ્દને પોકસો કાયદાની કલમ–

૩ અને ૫ ની જોગવાઈથી વ્યાખ્યાબંધ કરવામાં આવેલ છે અને અનુક્રમે સજાની જોગવાઈઓ કલમ–૪ તથા ૬ માં કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

Section 3 Of POCSO ACT : Penetrative sexual assault:-

A person is said to commit "penetrative sexual assault" if

(a) he penetrates his penis, to any extent, into the vagina, mouth, urethra or anus of a child or makes the child to do so with him or any other person; or

(b) he inserts, to any extent, any object or a part of the body, not being the penis, into the vagina, the urethra or anus of the child or makes the child to do so with him or any other person; or

(c) he manipulates any part of the body of the child so as to cause penetration into the vagina, urethra, anus or any part of body of the child or makes the child to do so with him or any other person; or

(d) he applies his mouth to the penis, vagina, anus, urethra of the child or makes the child to do so to such person or any other person.

Section 4 Of POCSO ACT : Punishment for penetrative sexual assault:-

(1) Whoever commits penetrative sexual assault shall be punished with imprisonment of either description for a term which shall not be less than seven years but which may extend to imprisonment for life, and shall also be liable to fine.

(2) Whoever commits penetrative sexual assault on a child below sixteen years of age shall be punished with imprisonment for a term which shall not be less than twenty years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment for the remainder of natural life of that person and shall also be liable to fine.

(3) The fine imposed under sub-section

(1) shall be just and reasonable and paid to the victim to meet the medical expenses and rehabilitation of such victim.

Section 5 Of POCSO ACT : Aggravated penetrative sexual assault:-

(a) Whoever, being a police officer, commits penetrative sexual assault on a child —

(i) within the limits of the police station or premises at which he is appointed; o

(ii) in the premises of any station house, whether or not situated in the police station, to which he is appointed; or

(iii) in the course of his duties or otherwise; or

(iv) where he is known as, or identified as, a police officer; or

(b) whoever being a member of the armed forces or security forces commits penetrative sexual assault on a child—

(i) within the limits of the area to which the person is deployed; or

(ii) in any areas under the command of the forces or armed forces; or

(iii) in the course of his duties or otherwise; or

(iv) where the said person is known or identified as a member of the security or armed forces; or

(c) whoever being a public servant commits penetrative sexual assault on a child; or

(d) whoever being on the management or on the staff of a jail, remand home, protection home, observation home, or other place of custody or care and protection established by or under any law for the time being in force, commits penetrative sexual assault on a child, being inmate of such jail, remand home, protection home, observation home, or other place of custody or care and protection; or

(e) whoever being on the management or staff of a hospital, whether Government or private, commits penetrative sexual assault on a child in that hospital; or

(f) whoever being on the management or staff of an educational institution or religious institution, commits penetrative sexual assault on a child in that institution; or

(g) whoever commits gang penetrative sexual assault on a child.

Explanation.—When a child is subjected to sexual assault by one or more persons of a group in furtherance of their common intention, each of such persons shall be deemed to have committed gang penetrative sexual assault within the meaning of this clause and each of such person shall be liable for that act in the same manner as if it were done by him alone; or

(h) whoever commits penetrative sexual assault on a child using deadly weapons, fire, heated substance or corrosive substance; or

(i) whoever commits penetrative sexual assault causing grievous hurt or causing bodily harm and injury or injury to the sexual organs of the child; or

(j) whoever commits penetrative sexual assault on a child, which —

(i) physically incapacitates the child or causes the child to become mentally ill as defined under clause (l) of section 2 of the Mental Health Act, 1987 (14 of 1987) or causes impairment of any kind so as to render the child unable to perform regular tasks, temporarily or permanently;

(ii) in the case of female child, makes the child pregnant as a consequence of sexual assault;

(iii) inflicts the child with Human Immunodeficiency Virus or any other life threatening disease or Infection which may either temporarily or permanently impair the child by rendering him physically incapacitated, or mentally ill to perform regular tasks;

(k) whoever, taking advantage of a child's mental or physical disability, commits penetrative sexual assault on the child; or

(l) whoever commits penetrative sexual assault on the child more than once or repeatedly; or

(m) whoever commits penetrative sexual assault on a child below twelve years; or

(n) whoever being a relative of the child through blood or adoption or marriage or guardianship or in foster care or having a domestic relationship with a parent of the child or who is living in the same or shared household with the child, commits penetrative sexual assault on such child; or

(o) whoever being, in the ownership, or management, or staff, of any institution providing services to the child, commits penetrative sexual assault on the child; or

(p) whoever being in a position of trust or authority of a child commits penetrative sexual assault on the child in an institution or home of the child or anywhere else; or

(q) whoever commits penetrative sexual assault on a child knowing the child is pregnant; or

(r) whoever commits penetrative sexual assault on a child and attempts to murder the child; or

(s) whoever commits penetrative sexual assault on a child in the course of communal or sectarian violence or during any natural calamity or in similar situations]; or

(t) whoever commits penetrative sexual assault on a child and who has been previously convicted of having committed any offence under this Act or any sexual offence punishable under any other law for the time being in force; or

(u) whoever commits penetrative sexual assault on a child and makes the child to strip or parade naked in public, is said to commit aggravated penetrative sexual assault.

Section 6 Of POCSO ACT : Punishment for aggravated penetrative sexual assault.:-

(1) Whoever commits aggravated penetrative sexual assault shall be punished with rigorous imprisonment for a term which shall not be less than twenty years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment for the remainder of natural life of that person and shall also be liable to fine, or with death.

(2) The fine imposed under sub-section (1) shall be just and reasonable and paid to the victim to meet the medical expenses and rehabilitation of such victim.

(૧૫.૧) આ તબકકે સગીર બાળકી ઉપર થયેલ બળાત્કારના સંદર્ભમાં કેટલાક ચુકાદાઓના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરૂરી જણાય છે.

આ ઉપરાંત **<u>સ્ટેટ ઓફ પંજાબ વિ. ગુરમીતસિંગ રીપોર્ટેડ ઈન ૧૯૯૬(૨) એસ.સી.સી. પેજ નં.૩૮૪</u>** ના કેસમાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે આપેલ ચુકાદો તથા તેમાં કરેલ અવલોકનો ધ્યાને લેવા જરૂરી જણાય છે જે નીચે મુજબ છે ;

> “8. ....The courts must, while evaluating evidence, remain alive to the fact that in a case of rape, no self-respecting woman would come forward in a court just to make a humiliating statement against her honour such as is involved in the commission of rape on her. In cases involving sexual molestation, supposed considerations which have no material effect on the veracity of the prosecution case or even discrepancies in the statement of the prosecutrix should not, unless the discrepancies are such which are of fatal nature, be allowed to throw out an otherwise relial prosecution case. The inherent bashfulness of the females and the tendency to conceal outrage of sexual aggression are factors which the Courts should not over-look. The testimony of the victim in such cases is vital and unless there are compelling reasons which necessitate looking for corroboration of her statement, the courts should find no difficulty to act on the testimony of a victim of sexual assault alone to convict an accused where her testimony inspires confidence and is found to be reliable. Seeking corroboration of her statement before relying upon the same, as a rule, in such cases amounts to adding insult to injury. Why should the evidence of a girl of a woman who complains of rape or sexual molestation, be viewed with doubt, disbelief or suspicion? The Court while appreciating the evidence of a prosecutrix may look for some assurance of her statement to satisfy its judicial conscience, since she is a witness who is interested in the outcome of the charge levelled by her, but there is no requirement of law to insist upon corroboration of her statement to base conviction of an accused. The evidence of a victim of sexual assault stands almost at par with the evidence of an injured witness and to an extent is even more reliable."

<u>ગુરૂચરણસિંઘ વિ. સ્ટેટ ઓફ હરીયાણા રીપોર્ટેડ ઈન ૧૯૭૨(૨) એસ.સી.સી. પેજ નં.૭૪૯</u> ના કેસમાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા એવું અવલોકન કરવામાં આવેલ છે કે,

> "Suffice it to point out that where a person on whom rape is committed is under 16 years of age, even consent is immaterial (vide

fifthly of s.375) and penetration is sufficient to constitute the sexual intercourse necessary to the offence of rape (vide : explanation to S.375). No attempt has been made on behalf of the appellant to take his case out of these provisions. No other argument was addressed on the basis of the medical evidence for contending that there was no penetration except, as already noted, that there were no marks of violence on the person of the prosecutrix. That is clearly immaterial 'because that would merely suggest want of violent resistance on the part of the prosecutrix, which is wholly Inconsequential when the prosecutrix is under 16 years of age."

વધુમાં ભોગબનનાર બાળ સાહેદ હોય ત્યારે સદર સંદર્ભે નામનાર સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા **ડોલા ઉર્ફે ડોલાગોબિંદા પ્રધાન અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ ઓડીશા (ફોજદારી અપીલ નં.૧૦૯૫/૨૦૧૮)** ના ચુકાદામાં ફકરા નં.૫, ૬ તથા ૭ માં કરવામાં આવેલ અવલોકનો ધ્યાને લેવા જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ છે.

Para-5: It is well settled law that if the version of the prosecutrix is believed, basic truth in her evidence is ascertainable and if it is found to be credible and consistent, the same would form the basis of conviction. Corroboration is not a sine qua non for a conviction in a rape case. The evidence of a victim of sexual assault stands at par with the evidence of an injured witness and is entitled to great weight, absence of corroboration notwithstanding. If the evidence of the victim does not suffer from any basic infirmity and the "probabilities factor" does not render it unworthy of credence, as a general rule, there is no reason to insist on corroboration, except from medical evidence, where, having regard to the circumstances of the case, medical evidence can be expected to be forthcoming. When a grown up and married woman gives evidence on oath in Court that she was raped, it is not the proper judicial approach to disbelieve her outright.

Para-6 : In this regard it would be useful to quote certain observations of this Court in the case of Bharwada Bhoginbhai Hirjibhai vs. State of Gujarat, [(1983) 3 SCC 217] wherein it is observed that:

"10. By and large these factors are not relevant to India, and the Indian conditions. Without the fear of making too wide a statement, or of overstating the case, it can be said that rarely will a girl or a woman in India make false allegations of sexual assault on account of any such factor as has been just enlisted. The statement is generally true in the context of the

urban as also rural Society. It is also by and large true in the context of the sophisticated, not so sophisticated, and unsophisticated society. Only very rarely can one conceivably come across an exception or two and that too possibly from amongst the urban elites. Because: (1) A girl or a woman in the tradition bound non- permissive Society of India would be extremely reluctant even to admit that any incident which is likely to reflect on her chastity had ever occurred. (2) She would be conscious of the danger of being ostracised by the Society or being looked down by the Society including by her own family members, relatives, friends and neighbours. (3) She would have to brave the whole world. (4) She would face the risk of losing the love and respect of her own husband and near relatives, and of her matrimonial home and happiness being shattered. (5) If she is unmarried, she would apprehend that it would be difficult to secure an alliance with a suitable match from a respectable or an acceptable family. (6) It would almost inevitably and almost invariably result in mental torture and suffering to herself. (7) The fear of being taunted by others will always haunt her. (8) She would feel extremely embarrassed in relating the incident to others being over powered by a feeling of shame on account of the upbringing in a tradition bound society where by and large sex is taboo. (9) The natural inclination would be to avoid giving publicity to the incident lest the family name and family honour is brought into controversy. (10) The parents of an unmarried girl as also the husband and members of the husband's family of a married woman would also more often than not, want to avoid publicity on account of the fear of social stigma on the family name and family honour. (11) The fear of the victim herself being considered to be promiscuous or in some way responsible for the incident regardless of her innocence. (12) The reluctance to face interrogation by the investigating agency, to face the court, to face the cross examination by Counsel for the culprit, and the risk of being disbelieved, acts as a deterrent.

11. In view of these factors the victims and their relatives are not too keen to bring the culprit to books. And when in the face of these factors the crime is brought to light there is a built-in assurance that the charge is genuine rather than fabricated. On principle the evidence of a victim of sexual assault stands on par with evidence of an injured witness. Just as a witness who has sustained an injury (which is not shown or believed to be self inflicted) is the best witness in the sense that he is least likely to exculpate the real offender, the evidence of a victim of a sex-offence is entitled to great weight, absence of corroboration notwithstanding. And while corroboration in

the form of eye witness account of an independent witness may often be forthcoming in physical assault cases, such evidence cannot be expected in sex offences, having regard to the very nature of the offence. It would therefore be adding insult to injury to insist on corroboration drawing inspiration from the rules devised by the courts in the Western World (Obeisance to which has perhaps become a habit presumably on account of the colonial hangover). We are therefore of the opinion that if the evidence of the victim does not suffer from any basic infirmity, and the "probabilities factors" does not render it unworthy of credence, as a general rule, there is no reason to insist on corroboration except from the medical evidence, where, having regard to the circumstances of the case, medical evidence can be expected to be forthcoming, subject to the following qualification: Corroboration may be insisted upon when a woman having attained majority is found in a compromising position and there is a likelihood of her having levelled such an accusation on account of the instinct of self-preservation. Or when the 'probabilities factor' is found to be out of tune". (emphasis supplied)

Para-7 : In Sadashiv Ramrao Hadbe v. State of Maharashtra, [(2006) 10 SCC 92], this Court reiterated that the sole testimony of the prosecutrix could be relied upon if it inspires the confidence of the Court:

"9. It is true that in a rape case the accused could be convicted on the sole testimony of the prosecutrix, if it is capable of inspiring confidence in the mind of the court. If the version given by the prosecutrix is unsupported by any medical evidence or the whole surrounding circumstances are highly improbable and belie the case set up by the prosecutrix, the court shall not act on the solitary evidence of the prosecutrix. The courts shall be extremely careful in accepting the sole testimony of the prosecutrix when the entire case is improbable and unlikely to happen."

(૧૫.૨) આ તબકકે જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ–૨૯ તથા ૩૦ ધ્યાને લેવી જરૂરી જણા છે, જે નીચે મુજબ છે.

Section 29 : Presumption as to certain offences :-

Where a person is prosecuted for committing or abetting or attempting to commit any offence under sections 3, 5, 7 and section 9 of this Act, the Special Court shall presume,

that such person has committed or abetted or attempted to commit the offence, as the case may be unless the contrary is proved.

<u>Section 30: Presumption of culpable mental state:-</u>

(1) In any prosecution for any offence under this Act which requires a culpable mental state on the part of the accused, the Special Court shall presume the existence of such mental state but it shall be a defence for the accused to prove the fact that he had no such mental state with respect to the act charged as an offence in that prosecution.

(2) For the purposes of this section, a fact is said to be proved only when the Special Court believes it to exist beyond reasonable doubt and not merely when its existence is established by a preponderance of probability.

Explanation.--In this section, "culpable mental state" includes intention, motive, knowledge of a fact and the belief in, or reason to believe, a fact.

(૧૫.૩) જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ–૨૯ અને ૩૦ જોવામાં આવે તો, કલમ–૨૯ મુજબ કોઈપણ વ્યકિત ઉપર જયારે પોકસો કાયદાની કલમ–૩,૫,૭ મુજબના ગુન્હા સબબ કાનુની કાર્યવાહી કરવામાં આવે ત્યારે સ્પેશ્યલ કોર્ટ દ્વારા જયાં સુધી તેના વિરૂદ્ધનું સાબિત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, એવુ માની લેવામાં આવે કે, આવા વ્યક્તિએ આક્ષેપ મુજબનો ગુન્હો કરેલ છે. જયારે સદર કાયદાની કલમ–૩૦ મુજબ સ્પેશીયલ કોર્ટ દ્વારા આરોપીની ગુનાહિત માનસીક સ્થિતી અંગે અનુમાન કરવાનુ રહે છે. જો કે, આરોપી સામે જે આક્ષેપો કરવામાં આવેલ છે તે અંગેના આવશ્યક તત્વો પુરવાર કરવાની

જવાબદારી ફરીયાદપક્ષ ઉપર રહેલ છે અને જે તત્વો અનઉપસ્થીત થતા તે પુરવાર કરવાનો બોજો આરોપી ઉપર રહે છે.

(૧૫.૪) આ તબકકે ના. **ગૌહાટી હાઈકોર્ટે (હાઈકોર્ટ ઓફ આસામ, નાગાલેન્ડ, મીઝોરમ એન્ડ અરુણાચલપ્રદેશ) પુર્ણનહારદીકા વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ આસામ, ક્રિમીનલ અપીલ (જે) ૨૬/૨૦૧૯** ના કેસમાં પેરા–૩૩ માં જે અવલોકન કરેલ છે તે ધ્યાને લેવુ જરૂરી બને છે. આ કેસમાં નામદાર હાઈકોર્ટે વિવિધ ચુકાદાઓનું વર્ણન કરી, પોકસો કાયદાની કલમ–૨૯ અને ૩૦ મુજબ આરોપી ઉપર રહેલ રીવર્સ બર્ડનનું ખંડન કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

> Para-33: Section 29 and 30 of the POCSO Act does not actually relief the prosecution of its burden to prove a case. These provisions of law, however, lesson the burden of the prosecution by shifting the onus of proof to the accused. Once the foundation for holding the presumption is establised, afer that the duty is cast upon the accused to prove his innocence. In the case in hand, the appellant did not prove his innocence by adducing evidence. Thereafore, this court is of the opinion that the appellant failed to discharge his statutory burden. The learned trial court rightly held that the charge brought agianst the appellant has been proved beyond all resonable doubt. We are of the opinion that the learned trial court has correctly appreciated the prosecution evidence in the light of the aforesaid statutory provision. We therefore, hold that the impugned judgment does not require any interference. Accordingly, we hereby hold that the appeal is devoid of merit and therefore, the appeal stands dismissed.

In the case of **Anmol dudhram Barsagade Vs State Of Maharashtra in Criminal Appeal no.600/2017 Decided on 23/04/2018,** it was held that ;

> "the presumption u/s 29 is not absolute. It would come into operation only when the prosecution is first able to establish facts that would from the foumdation for the presumption under Section-29. The suggestion that even if foundation facts are not establised, the prosecution can involve the statutory presumption, would render Section 29 vulnerable to

> the vice of unconstitutionality. The statutory presumption would stand activated only if the prosecution proves the fundamental facts."

(૧૬) ઉપરોકત આક્ષેપો પુરવાર કરવા માટે આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના માતા/ફરીયાદી ને સાહેદ નં.૧ તરીકે આંક-૧૮ થી તપાસેલ છે તથા ફરીયાદીના પિતાને સાહેદ નં.૨ તરીકે આંક-૧૯ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ એવુ બનેલ નહી કે આરોપીએ ભોગબનનારને ભગાડી લઇ ગયેલ હોય અને ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ હોય. અગાઉ ચર્ચા મુબજ ઉપરોકત ફરીયાદી અને સાહેદે ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી અને બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન ભોગબનનારે તેઓને કોઇ વાત કરેલ નથી કે આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે ભુખી ગામે શરીર સબંધ બાંધેલ હતો તે હકિકત કબુલ કરેલ છે. વધુમાં ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારને સાહેદ નં.૩ તરીકે આંક-૨૦ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ પણ આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ ન હોવાનું બનેલ ન હોવાનું ભોગબનનારે જણાવેલ છે અગાઉ ચર્ચા મુજબ ભોગબનનારે આરોપીને ઓળખી બતાવેલ નથી અને બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન પણ આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ ન હોવાનું કબુલ રાખેલ છે. ભોગબનનારે તેણીના બી.એન.એસ.એસ.કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનમાં આરોપી દ્વારા તેણીની મરજીથી બે વખત શરીર સબંધ બાંધવામાં આવેલ હોવાનું જણાવેલ છે પરંતુ ભોગબનનારે તેણીના કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં એવી કોઇ હકિકત જણાવતા નથી. આમ, ભોગબનનારના પુરાવાથી આરોપી દ્વારા તેણીની સગીરવયની ઉંમરમાં તેણીની સાથે મરજીથી કે મરજી વિરૂદ્ધ શરીર સબંધ બાંધેલ હોય તે હકિકત પુરવાર થતી નથી.

(૧૭) વધુમાં ફરીયાદપક્ષે ત.ક.અમલદારશ્રી નાઓને સાહેદ નં.૪ તરીકે આંક-૨૧ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ, તારીખ.૨૨/૧/

૨૦૨૬ ના રોજ ગોંડલ સીટી પોલીસ સ્ટેશનમાં પી.આઇ. તરીકે તેઓની ફરજ બજાવતા હતા ત્યારે ગોંડલ સીટી એ ડિવીઝન પો.સ્ટે. ગુ.રજી.નં.૦૦૨૭/૨૦૨૬ ની તપાસ તેઓને મળેલ હતી. આ ગુન્હાની શરુઆતની તપાસ પી.એસ.આઇ.શ્રી એસ.આર.પંડયા નાઓએ કરેલ હતી. તપાસના કામે તેઓને આંક–P1/PW-1 વાળી ફરીયાદ મળેલ હતી તેમજ આંક–P6 નું સ્થાનીક જગ્યાનું પંચનામું તેઓને તપાસના કામે મળેલ હતુ. આ ગુન્હાની તપાસની કામગીરી દરમ્યાન તેઓ સાહેદોના નિવેદનો લીધેલ અને ભોગબનનારનુ નિવેદન લીધેલ તેમજ ભોગબનનારનુ બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૧૮૩ નુ નીવેદન લેવડાવેલ ભોગબનનારની તથા આરોપીની મેડીકલ તપાસણી કરાવેલ. ભોગબનનારના કપડા પંચોની હાજરીમાં કબજે કરેલા. ભોગબનનારની ઉમર અંગે જન્મનું પ્રમાણપત્ર મેળવેલ હતુ. આરોપીની અટકપંચનામાની કાર્યવાહી કરી આરોપીની શરીર સ્થીતી તથા અટક પંચનામાનુ કરવામાં આવેલ તથા આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનુ પંચનામુ કરેલુ. કબજે કરેલ મુદામાલ એફ.એસ.એલ. રાજકોટને મોકલેલ હતો. આરોપી સામે પુરતો પુરાવો હોય આ ગુન્હાનુ ચાર્જશીટ કરેલુ.તેમજ આ કામના આરોપીને તેઓ ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તેઓએ આંક–P3 થી P13 સુધીના ગુન્હો રજી થયા બાબતનો પત્ર, ડેપ્યુટ હુકમ, ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર, સ્થાનીક જગ્યાનું પંચનામું, ભોગબનનારના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું, આરોપીના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું, ભોગબનનારનું મેડીકલ સર્ટીફીકેટ, આરોપીનું મેડીકલ સર્ટીફીકેટ, મુદ્ધામાલ રવાનગી નોંધ, સતા અંગેનું પ્રમાણપત્ર, એફ.એસ.એલ. રાજકોટને મુદ્ધામાલ મળ્યા બાબતની પહોંચ તથા એફ.એસ.એલ.નો બાયોલોજીકલ તથા સીરોલોજીકલ પૃથ્થકરણ અહેવાલ ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન ભોગબનનારના નિવેદનથી ભોગબનનાર સ્કુલેથી એકલી નીકળી ગયેલ હોવાનું તેમજ ફરીયાદીએ ફરીયાદમાં આરોપીનું નામ લખાવેલ ન હોવાનું કબુલ કરેલ છે. આ કામે ત.ક.અમલદારશ્રીએ તપાસની કામગીરી કરેલ છે જે તપાસની કામગીરીને સમર્થન કરતો પુરાવો આપેલ છે.

(૧૮) આ કામે ફરીયાદીની ફરીયાદ પી.એસ.ઓ. ગોંડલ સીટી પોલીસ સ્ટેશન રૂબરૂ લેવામાં આવેલ છે પરંતુ ફરીયાદપક્ષે તેઓને સાહેદ તરીકે તપાસી ફરીયાદીએ આપેલ ફરીયાદની હકિકતો પુરવાર કરેલ નથી. વધુમાં આ કામે આંક–P13 થી એફ.એસ.એલ. રાજકોટનો બાયોલોજીકલ તથા સીરોલોજીકલ પૃથ્થકરણ અહેવાલ રજુ થયેલ છે જે જોતા આરોપી વિરૂદ્ધ કોઇ મેડીકલ કે સાયન્ટીફીક પુરાવો મળી આવેલ નથી.

(૧૯) વધુમાં આ કામે બનાવવાળી જગ્યાના પંચનામું, ભોગબનનારના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું, આરોપીના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું, ભોગબનનારનું મેડીકલ સર્ટીફીકેટ, આરોપીનું મેડીકલ સર્ટીફીકેટ, બચાવપક્ષ દ્વારા કબુલ કરવામાં આવેલ છે જે ધ્યાને લેતા બનાવવાળી જગ્યાએથી કોઇ ચીજવસ્તુ કબ્જે કરવામાં આવેલ નથી. વધુમાં ભોગબનનારે મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સીવીલ હોસ્પીટલ ગોંડલ રૂબરૂ આરોપી સાથે પોતાની મરજીથી બે વખત શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું જણાવેલ છે પરંતુ ભોગબનનારના શરીર ઉપર કોઇ તાજેતરની કે જુની ઇજાઓ જણાઇ આવેલ નથી. ભોગબનનારનું હાઇમન તુટેલ હોવાનું જણાઇ આવે છે પરંતુ હાઇમન તુટવાના શરીર સબંધ સીવાયના અન્ય કારણો હોઇ શકે છે. ભોગબનનારે કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં આરોપી વિરૂદ્ધ કોઇ હકિકત જણાવતી ન હોય તે સંજોગોમાં ભોગબનનારની ઉપરોકત હિસ્ટ્રીથી આરોપીને સજા કરી શકાય નહી. વધુમાં આરોપીએ મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સીવીલ હોસ્પીટલ ગોંડલ રૂબરૂ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધવાનો પ્રયાસ કરેલ હોવાનુ જણાવેલ છે પરંતુ આરોપીને પોલીસ કસ્ટડી દરમ્યાન લાવેલ હોવાનું જણાઇ આવે છે જેથી આરોપીએ ઉપરોકત કબુલાત તાત્કાલીક જયુડી. મેજી. ની હાજરીમાં કરેલ ન હોય આરોપીએ કરેલ આ પ્રકારની એકસ્ટ્રા જયુડીશ્યલ કબુલાત ધ્યાને લઇ અને ભોબગનનારના મુખ્ય પુરાવાના અભાવમાં આરોપીને સજા કરી શકાય તેવો પુરતો પુરાવો નથી અને આ પ્રકારની કબુલાત આરોપી વિરૂદ્ધ પુરાવામાં વંચાણે લઇ શકાય નહી. આમ, ફરીયાદી ભોગબનનારના પિતા

તથા ભોગબનનાર નાઓએ ફરીયાદપક્ષના કેસને સર્મથન આપેલ નથી. તેમજ એફ.એસ.એલ.ના પુરાવાથી આરોપી વિરૂદ્ધ કોઇ પુરાવો મળી આવેલ નથી જેથી આ કામના આરોપીએ તા.૨૦/૦૧/૨૦૨૬ ના રોજ સવારના દસ અગીયાર વાગ્યાના અરસામાં આ કામના ફરીયાદીની દિકરી ભોગબનનારને લગ્ન કરવાની લાલચ આપી, લલચાવી, ફોસલાવી, લગ્ન અવૈધ સંભોગ કરવીન ફરજ પાડાવના ઈરાદાસહ સગીરાનું ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી સંગ્રામસિંહજી હાઇસ્કુલ ગોંડલથી ભીખુ ગામ તા.ધોરાજી, જી.રાજકોટ ખાતે ભગાડી લઇ જઇ, સગીર ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર જાતીય સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી, પ્રવેશ જાતીય હુમલો તથા ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલા કરી, ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઇ)(એમ), ૬૫(૧) જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ-૪,૬ મુજબના શિક્ષાપાત્ર ગુન્હાઓ કરેલ બાબતનું તહોમત નિ:શંકપણે પુરવાર કરવામાં નિષ્ફળ નિવડેલ હોય, ઉપરોકત ઉપસ્થીત **મુદ્દા નં.૪ તથા ૫** નો નિર્ણય **''નકારમાં''** આપવામાં આવે છે. વધુમાં ભોગબનનારને આવા બનાવને કારણે કોઇ પણ પ્રકારની શારીરીક કે માનસીક હાની કે નુકશાન પહોંચેલ હોવાનું રેકર્ડ ઉપર આવતુ નથી. જેથી હાલના કેસમાં ભોગબનનારના પુન: સ્થાપન માટે કોઇ વળતરની રકમ અંગેનો સહાય સબંધી હુકમો કરવા વ્યાજબી, ન્યાયી અને ઉચીત ન હોવાનું આ અદાલતનું માનવુ છે. આમ, ફરીયાદપક્ષ આરોપી વિરૂદ્ધનો તહોમતનામા મુજબનો ગુન્હો પુરવાર થતી ન હોય **મુદ્દા નં.૬** અન્વયે ન્યાયના વિશાળ હિતમાં નીચે મુજબનો **આખરી હુકમ** ફરમાવુ છું.

-// હુ ક મ //-

(૧) આરોપી **પરેશભાઇ ઉર્ફે ડોન કાનજીભાઇ પરમાર,**ઉ.વ.૨૦, ધંધો- મજુરી, રહે.નાગરકા રોડ, શિવશકિત સોસાયટી શેરી નં.૫, કોથળાના ગોડાઉન વાળી શેરી, ગોંડલ. મુળ રહે. લુણીવાવ શુકર મંદિર આગળ, તા.ગોંડલ નાઓને બી.એન.એસ.એસ કલમ-

૨૫૮(૧) અન્વયે તેમની વિરૂદ્ધનાં ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ–૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઇ)(એમ), ૬૫(૧) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ–૪,૬ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હામાંથી નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

(૨) આ કામના આરોપી યુ.ટી.પી. હોય તેઓને અન્ય ગુન્હાના કામે જરૂરીયાત ન હોય તો તેઓને જામીન મુકત કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

(૩) જો આરોપી વિરૂદ્ધનાં ગુન્હાના કામે અપીલ થાય તો અપીલ અદાલતમાં હાજર રહેવા માટે આ કામના આરોપીએ બી.એન.એસ. એસ.કલમ–૪૮૧ અન્વયે રૂા.૧૫,૦૦૦/– (અંકે રૂપીયા પંદર/ હજાર પુરા) ના જામીન રજુ કરવા. જે જામીનગીરી છ માસ સુધી અમલમાં રહેશે.

(૪) આ ગુન્હાના કામે તપાસ દરમ્યાન કબ્જે કરવામાં આવેલ નોનવેલ્યુએબલ મુદ્દામાલ અપીલ સમય પુર્ણ થયેથી અથવા જો અપીલ થાય તો નામ. અપીલ કોર્ટના હુકમ બાદ નાશ કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે. આ કામે મુદ્દામાલ અંગે વચગાળાનો હુકમ થયેલ હોય તો તે કાયમ રાખવામાં આવે છે.

હુકમ આજ રોજ તા.૨૯મી, માંહે–જુલાઇ, સને–૨૦૨૬ ના રોજ ખુલ્લી અદાલતમાં વાંચી, સંભળાવી, જાહેર કર્યો.

તા.૨૯/૦૭/૨૦૨૬
સ્થળ : રાજકોટ એટ ગોંડલ

(પુષ્પા શંકરલાલ સૈની)
સ્પે જજ, પોકસો કોર્ટ,
રાજકોટ એટ ગોંડલ
(GJ01595)